

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817203006
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5817203006.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 11.565,24 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej o určenie neplatnosti zmluvných podmienok úverovej zmluvy, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/59/2017-220 zo dňa 04. decembra 2019, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v sume 3.133,28 eur, v tejto časti z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo 7Csp/59/2017-220 zo dňa 04. decembra 2019 a v tomto rozsahu konanie z a s t a v u j e .

Rozsudok prvoinštančného súdu m e n í tak, že žalovaná je žalobcovi povinná uhradiť 924,68 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 71,60 eur od 26.10.2015 do zaplatenia, 5 %-ným ročným úrokom z omeškania, zo sumy 10,52 eur od 26.11.2015 do zaplatenia s úrokom z omeškania 5 % ročne, zo sumy 10,73 eur od 26.01.2016 do zaplatenia s úrokom z omeškania 5 % ročne, zo sumy 0,69 eur od 26.03.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 15,84 eur od 26.04.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.5.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.06.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.07.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.08.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.09.2016 do zaplatenia, s úrokom 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.10.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 106,84 eur od 26.11.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,54 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi 9.115,08 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 135,48 eur, s úrokom z omeškania vo výške 2,65 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % p. a. z jednotlivých omeškaných splátok za konkrétne špecifikované obdobie, s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % p. a. zo sumy 135,48 eur od 28.07.2016 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie 230,16 eur titulom nákladov dobrovoľnej dražby a zmluvných úrokov za úver, počítaných odo 28.07.2016, zamietol. V časti prevyšujúcej plnenie, ktoré žalobcovi priznal a plnenie, v ktorej súd žalobu zamietol, konanie zastavil. Žalovanej uložil nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 80 %, vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

Vzájomnú žalobu žalovanej zo dňa 02.12.2019 o určenie neplatnosti zmluvných podmienok v úverovej zmluve zo dňa 05.08.2013, uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, vylúčil na samostatné konanie. Po vykonanom dokazovaní s odvolaním sa na platnú právnu úpravu považoval nárok žalobcu za zákonný a dôvodný, tak ako bol v konaní uplatnený. Mimo ním uplatnených nákladov dobrovoľnej dražby a zmluvných úrokov za úver od 28.07.2016, teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zohľadniac, že žalovaná v priebehu konania dobrovoľne uhradila jednotlivé splátky úveru, prihliadol na dispozitívny úkon žalobcu a v rozdielne prevyšujúcom plnení, ktoré žalobcovi priznal a plnením, v ktorom žalobu zamietol, konanie postupom podľa § 145 a nasl. CSP zastavil. Mal za to, že v danom prípade žalobca preukázal splnenie podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Doručil žalovanej výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, upozornil ju na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a k tomuto aktu pristúpil až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti omeškanej splátky a zároveň za dodržania lehoty 15 dní poskytnutej žalobcom na jej úhradu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručila v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Vytýkala prvoinštančnému súdu nesprávne práve posúdenie veci, to, že z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nezohľadnil argumenty poukazované žalovanou, ani okolnosti prejednávanej veci. Opakovane poukazovala na nedodržanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, že ju žalobca neupozornil ako spotrebiteľku v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ i predložil listinové dôkazy, sám žalobca uznal, že list adresovaný žalovanej, datovaný dňom 25.05.2016 označený ako Opakované upozornenie, v ktorom žalovanú mal upozorniť na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, doručenie tohto listu nemohol preukázať, nakoľko doručenie zabezpečovala externá firma a s odstupom času sa nepodarilo dohľadať doručku na preukázanie, že táto listina bola žalovanej doručená. Predložil e-mailové správy, datované 28.05.2016 a 12.06.2016, z ktorých súd ustálil, že listina označená ako Opakované upozornenie zo dňa 25.05.2016 žalovanej bola doručená. Z týchto e-mailových správ vyplýva, že žalovaná si bola vedomá, že nespláca splátky úveru riadne a včas, preto žiadala banku o odklad splátok, resp. nejaké iné riešenie jej dočasnej platobnej neschopnosti, no banka jej nevyhovela. Súd napriek tomu konštatuje, že žalobca oprávnene pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pretože žalovaná nesplácala splátky v dohodnutých termínoch a žalobca dodržal postup podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, výška poskytnutého úveru, úroku a splátok medzi stranami nebola sporná, žalovaná nerozporovala výpočet dlhu, ktorý si uplatnil žalobca, ani netvrdila/nepreukázala, že by na úver zaplatila viac, ako tvrdí žalobca. Súd ju zaviazal, aby žalobcovi zaplatila ním uplatnenú sumu. Zastala názor, že v rozhodovaní súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd sa nevysporiadal s námietkami žalovanej, nezdôvodnil svoje rozhodnutie. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe. Poukazovala, že strany sporu uzatvorili úverovú zmluvu 05.08.2013 na dobu 15 rokov odo dňa podpisu úverovej zmluvy. Do rozhodnutia súdu uplynulo 6 rokov a 4 mesiace odo dňa 05.08.2013. Žalobca porušil podmienku trvania zmluvy a žiada súd, aby mu priznal nemožné plnenie, nakoľko nemá platobnú schopnosť a ani príjem na zaplatenie sumy uvedenej v odvolaní napadnutom rozsudku prvoinštančného súdu. Nikto od nej nemôže žiadať ako od spotrebiteľa zaplatiť 9.115,08 eur s príslušenstvom a súd ju ani nemôže zaviazat' na zaplatenie takej povinnosti, pretože to odporuje zákonu. Súd neskúmal jej osobné a platové pomery a tým nezákonným spôsobom zasiahol do jej práv. V časti úrokov z omeškania je rozhodnutie súdu zmätočne nepreskúmateľné. Za nesporné považovala, že ďalej splácala úver aj napriek omeškanej splátke vo výške 79,70 eur zo dňa 25.05.2016 a splátke 110,86 eur. Žalobca rozhodoval o úhrade úveru tým, že si inkasoval z bežného účtu žalovanej spotrebiteľky finančné prostriedky na úhradu úveru. Poukazovala na povinnosť veriteľa uvedenú v § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky a pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úrok, ak dlžník neurčí inak. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platne doručené. Sama banka nesprávnym účtovaním splátok na úverovom účte zapríčinila ňou tvrdené omeškanie. Žalobkyňa platila za úver viac o 23,50 eur mesačne po dobu 32 mesiacov, čím preplatila úver o 752,- eur. Banka bola povinná tieto preplatky účtovať výlučne na úhradu úveru. Preto tvrdenie banky o omeškaní žalovanej je nepravdivé. Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, prípadne rozhodol o veci sám.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na stanovisko podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Lálíka v náleze zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012, na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 23Cdo/1201/2009, na stanovisko sudcu Ústavného súdu Rudolfa

Tkáčika k rozhodnutiu Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017 a žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej zo dňa 22.05.2020 uviedol, že predložil listinné dôkazy e-mailové správy, ktorými preukazoval doručenie výziev podľa § 53 ods. 9 OZ a takisto list predčasného zosplatnenia úveru. Žalovaná sama svojou následnou komunikáciou so žalobcom doložila prevzatie týchto dokumentov. Svoju platobnú neschopnosť žalovaná nepreukázala. Pokiaľ sa týka uplatnených úrokov z omeškania sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov. Žalovaná nesprávne chápe zákonné vymedzenie výšky úroku z omeškania, je zvýšená o 5 percentuálnych bodov ($0+5=5$) a zákonný úrok z omeškania bol teda súdom priznaný v správnej 5 % výške p. a. Pokiaľ poukazovala na absenciu náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom nie je jednak úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti a tiež ani úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. Na prejednávany skutkový stav nie je možné aplikovať ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. Hypotekárna zmluva nemusí v zmysle rozhodnej účinnej legislatívy obsahovať údaj o RPMN. Hypotekárny úver bol v čase uzavretia zmluvy presne vymedzený zákonom o bankách (zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Predmetný zákon ako povinnú náležitosť zmluvy údaj o RPMN neuvádza. Preto nie je možné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia predmetnej náležitosti. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, a preto odvolanie žalovanej je nedôvodné.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniam žalobcu zotrvala na námietkach obsiahnutých v podanom odvolaní. Pokiaľ išlo o poukázanie na odlišné stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana Ľalíka uviedla, že názor sudcu o postupe orgánov ochrany práva ako o postupe „nevýchovnom“, evokuje pohrdanie súdmi, ohováranie súdov, neprispieva k výchove, naopak prispieva k nedôvere k súdom. Súhlasila, že by malo dôjsť k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, vrátane Ústavného súdu SR, pretože občania trpia v dôsledku nejednotnej rozhodovacej praxe súdov, je to na ujmu ich základných práv. K vyjadreniu bývalého sudcu Ústavného súdu SR Rudolfa Tkáčika uviedla, že súd nie je viazaný názorom iného sudcu. Žiadala, aby odvolací súd vyhovel ňou podanému odvolaniu, nakoľko sa nestali predčasne splatné splátky dohodnuté v úverovej zmluve. Žalobca žiada plnenie nemožne s poukazom na ust. § 37 ods. 2 OZ.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť.

7. Žalovaná v ďalších vyjadreniach doručovaných súdu zotrvala na odvolacích dôvodoch v tom, že uplatnenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom je neplatným právnym úkonom, nakoľko nepostupoval striktno v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Poukazuje na jednotlivé ustanovenia zmluvy. Žiadala, aby súd vyhlásil prijateľnosť zmluvných podmienok. Žiadala, aby súd žalobu zamietol, splátky pravidelne spláca a chce ich splácať až do roku 2028. Ak by sa jej finančná situácia zlepšila, úver splatí čím skôr, nechce mať so žalobcom nič spoločné.

8. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniam žalovanej doručil čiastočné späťvzatie žaloby s tým, že od čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 30.10.2019 žalovaná zaplatila žalobcovi 2.363,28 eur, a preto v tejto časti čo do istiny ako aj zmluvných úrokov a úrokov z omeškania berie žalobcu späť. Žiadal, aby bolo uložené žalovanej uhradiť žalobcovi 6.751,80 spolu so zmluvným úrokom vo výške 135,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 2,65 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z jednotlivých splátok za vymedzené časové obdobia. Ďalej požadoval uhradiť úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 135,48 eur od 28.07.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

9. Žalovaná vo vyjadrení k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom uviedla, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí, nesúhlasí však s navrhovaným rozsudkom o zaplatenie 6.751,80 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a. z jednotlivých súm ako sú uvedené v navrhovanom petite žaloby. Stále spláca splátky na úverový účet. Žaloba je preto nedôvodná, zmätočná, žalobca nemá nárok na zaplatenie splátok splatných v budúcnosti. Žiadala predložiť výpisy z úverového účtu na osvedčenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca preformuloval úrok z omeškania 5 % ročne z omeškaných splátok, v tejto časti je žaloba nepreskúmateľná, nakoľko navrhuje zaplatiť úroky z omeškania zo súm, ktoré

neboli jej povinnosťou platiť, nakoľko ju úverová zmluva k tomu nezaväzovala, ani nezaväzuje a nemá nárok na zaplatenie 6.751,80 eur naraz a dopredu. Žalobca naformuloval splácanie úveru v splátkach, pritom každá splátka je samostatné plnenie a úrok z omeškania sa vypočítava pre prípad omeškania z každej jednotlivéj splátky. Žalobca v odvolacom konaní navrhuje zmenu žaloby o 43 nových výrokoch, o ktorých nerozhodoval súd prvej inštancie. Ide o zmenu žaloby, ku ktorej je jej odopreté právo sa vyjadriť. Žiadala, aby odvolací súd určil za neplatné právne úkony upozornenia na predčasné zosplatenie úveru a samotné predčasné zosplatenie úveru podľa § 39 OZ. Žiadala, aby odvolací súd buď zrušil rozsudok prvoinštančného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobu zamietol.

10. Podaním zo dňa 19.11.2021 doručil žalobca ďalšie späťvzatie žaloby. Poukázal na úhradu splátok za mesiac október, november 2021 po 110,- eur. Žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 6.531,80 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 135,48 eur, s úrokom z omeškania vo výške 2,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. z jednotlivých ním vymedzených splátok za ním určené obdobie. Zotrvával na tom, že úrok z omeškania vo výške 5 % ročne je zákonným úrokom z omeškania. Sadzba zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy je stanovená podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol dojednaný aj v bode 7.3. Zmluvy. Ďalej uviedol, že zákon neustanovuje v prípade iného typu spotrebiteľského úveru povinnosť predkladať finančnému spotrebiteľovi dokument, ktorý by mal charakter výpisu z úverového účtu.

11. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 15.12.2021 uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením žalobcu, ktoré je špekulatívne „lavírujúce“ je pre ňu znevýhodňujúce. Zotrváva na dôvodoch v predchádzajúcich vyjadreniach v podanom odvolaní. Dáva do pozornosti, že žalobca žiada úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. i zo splátok v podaní označenom ako čiastočné späťvzatie žaloby. Nedoložil odôvodnené nové špecifikácie žaloby v časti úrokov z omeškania.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) na pojednávaní konanom 27.04.2022 po zopakovaní dokazovania, súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa § 379, § 380 CSP rozsudok prvoinštančného súdu zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia. Zároveň pripustil čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom tak, ako je vo výrokovej časti rozhodnutia uvedené.

13. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, následne vec i nesprávne právne posúdil, pokiaľ uzavrel, že žalobca pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru dodržal zákonný postup vyplývajúci z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

14. V predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolací súd naznačil, že vzhľadom na to, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o poskytnutí hypotekárneho úveru, ktorý bol navyše založený nehnuteľnosťou a doba splácania bola viac ako 10 rokov, napriek tomu, že ide o spotrebiteľský vzťah, nespadá pod režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o hypotekárnom úvere, a preto absencia náležitosti vyžadovaná predmetným zákonom, nespôsobuje bezmračnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcom žalovanej.

15. Na druhej strane však odvolací súd po preskúmaní veci, jednotlivých listinných dôkazov, ktoré vyhodnotil či už jednotlivo alebo vo vzájomných súvislostiach, na rozdiel od prvoinštančného súdu dospel k záveru, že zo strany žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úveru. Ust. § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky, súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinnosti zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní so splnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takom zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v

omeškaní viac ako tri mesiace a aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky.

16. Žalovaný predložil list adresovaný žalovanej, datovaný 25.05.2016, označený ako „opakované upozornenie“, v ktorom žalovaný upozornil na možnosť uplatnenia svojho práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a list adresovaný žalovanej, datovaný 28.07.2016, označený ako „výzva na predčasné splatenie úveru...“, v ktorom žalobca žalovanej oznámil, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a vyzval ju uhradiť celý dlh s príslušenstvom najneskôr do 19.08.2016.

17. Po preskúmaní predmetných písomností odvolací súd dospel k záveru, že tieto nespĺňajú náležitosti vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 z dôvodu nezrozumiteľnosti, neurčitosti. Z výzvy nevyplýva, s ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace. Žalovaná tak nemala možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplateniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatenie úveru.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/10/2020 zo dňa 30.06.2020, komentár k ust. § 53 ods. 9 OZ z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števíček a kolektív - Občiansky zákonník. Komentár I. 2015, s. 576. Okrem iného uvádza, že vzhľadom na povahu dikcie treba ust. § 53 ods. 9 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatenie pohľadávky, čo možno odobriť aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatenie pohľadávky. Právo podľa ods. 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale len za predpokladu, že omeškanie so splátkou trvá. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ v súlade s ods. 9 § 53. Ide o adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladá spotrebiteľský záväzok.

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že výzva žalobcu vzhľadom na absenciu označenia splátky pre omeškanie s úhradou, ktorej žalobca mienil pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v liste zo dňa 25.05.2016, je to jednostranný právny úkon neurčitý, nezrozumiteľný, a na rozdiel od prvoinštančného súdu odvolací súd zastal názor, že žalobca ani nepreukázal, že by sa tento právny úkon dostal do dispozície žalovanej a že by práve s jeho obsahom žalovaná oboznámená bola vzhľadom i na žalobcom potvrdenú početnú vzájomnú korešpondenciu.

20. Vo väzbe na uvedené odvolací súd uzavrel, že úkon predčasného zosplatenia úveru je neplatný v zmysle ust. § 39 OZ, a preto rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobe žalobcu vyhovel iba v rozsahu žalovanou neuhradených splátok ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu, teda 27.04.2022. Zároveň vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou predpísaných splátok odvolací súd priznal žalobcovi i ním uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. z jednotlivých neuhradených splátok odo dňa nasledujúcom po dohodnutom termíne splatnosti až do ich zaplatenia. Vo zvyšnej časti odvolací súd žalobu žalobcu zamietol.

21. Pokiaľ i žiadala žalovaná určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky predčasného zosplatenia úveru bankou, s touto sa odvolací súd vysporiadal v rámci rozhodnutia vo veci samej, keď postup banky pri uplatnení práva podľa § 53 ods. 9 považoval za nezákonný. Pokiaľ sa týkalo ďalších poukazovaných a žalovanou tvrdených neprijateľných podmienok, žalobca si na ich podklade žiadne nároky vo vzťahu k žalovanej v predmetnom konaní neuplatňoval. Pokiaľ odvolací súd k jednotlivým neuhradeným splátkam, s úhradou ktorých sa žalovaná dostala do omeškania, priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, urobil tak v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a s ust. 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Sadzba je určená ako základná úroková sadzba ECB zvýšená o 5 percentuálnych bodov. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým zoberal žalobu čo do sumy 3.133,28 eur späť, odvolací súd v rozsahu spätvzatia žaloby zrušil

rozsudok Okresného súdu Námestovo 7Csp/59/2017-220 zo dňa 04. decembra 2019 a konanie v tejto časti zastavil.

22. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu strán v spore, s prihliadnutím i na procesné zavinenie žalovanej za zastavenie konania (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP).

23. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)